

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/122/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7211223266
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7211223266.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu Y. B., P.B..., A., V. X, IČO: XX XXX XXX, proti žalovanej Q. X., K., S. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa S., W., M. XX, IČO: XX XXX XXX, o zaplatenie 684,56 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice II, č. k. 29 C/94/2012-136 zo dňa 22. októbra 2012

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka.

Žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania a vedľajší účastník nemá právo na ich náhradu.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa konanie v časti o zaplatenie istiny 247,94 eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne z dlžnej sumy od 7.8.2010 do zaplatenia zastavil, žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 352,62 eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne z dlžnej sumy od 7.8.2010 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Zastavenie konania odôvodnil ust. § 96 O.s.p., priznanie nároku žalobcu na zaplatenie čiastky 352,62 eur s prísl. ust. § 42 ods.1 zák. č. 610/2003 Z.z., § 517 ods.1,2 OZ, § 3 ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. a zamietnutie žaloby v prevyšujúcej časti ust. § 52 a nasl. OZ.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a vyslovil, že právo na náhradu trov konania nemá žiaden z účastníkov, pretože pomer úspechu žalobcu a žalovanej bol v konaní približne rovnaký, keďže žalobca bol úspešný v časti o zaplatenie sumy 352,62 eur a žalovaná v časti o zaplatenie sumy 331,94 eur, v ktorej bola žaloba zamietnutá, resp. konanie zastavené.

Vo včas podanom odvolaní žiadal vedľajší účastník rozsudok vo výroku o trovách konania zmeniť tak, že žalobcu zaviazne k povinnosti nahradiť mu trovy konania v sume 82,06 eur. Zároveň si uplatnil aj náhradu trov v odvolacom konaní vo výške 25,09 eur, vrátane DPH.

V odvolaní uviedol, že nárok žalobcu pozostával z dvoch samostatných nárokov, konkrétne zo sumy 352,62 eur za nezaplatené elektronické služby a zo sumy 331,94 eur za dojednanú zmluvnú pokutu, a že on nenamietal časť uplatneného nároku žalobcu vo výške 352,62 eur s prísl. za poskytnuté elektronické komunikačné služby, ale v konaní vystupoval na podporu žalovanej len v konaní o samostatnom nároku žalobcu na zmluvnú pokutu a teda v rozsahu svojho pôsobenia, kde mal 100% si uplatnil aj trovy konania. Poukázal na ustálenú súdnu prax, konkrétne na judikáty R 28/1970, R 53/1993 a rozhodnutie NS SR

z 26.1.2011, sp zn. 4MCdo 20/2010 (reprodukoval z nich) a na článok Jána Mazáka, Ľudovíta Šoltýsa: Trovy konania v civilnom procese, uverejnený, v Mimoriadnom vydaní Bulletinu slovenskej advokácie (taktiež z neho citoval). Tvrdil ďalej, že v obdobnej právnej veci, kedy vedľajší účastník namietal iba samostatný nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty a nie aj samostatný nárok na zaplatenie poskytnutých elektronických komunikačných služieb rozhodol KS Prešov rozsudkami z 16.4.2012 sp zn. 16 Co/33/2012 a z 23.5.2012 sp. zn. 3 Co/17/2012 a taktiež uzneseniami z 17.5.201 č.k. 17 Co/37/2012 -88 a z 16.8.2012 sp. zn. 18 Co/34/2012 a OS v Prešove rozsudkom z 13.7.2012 č.k. 14 C/68/2012-111. Uviedol, že bol celkom jednoznačne v konaní o samostatnom nároku žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty v celom rozsahu úspešný a preto súd nepostupoval správne ak sa jeho trovami vôbec nezaoberal a následne mu ani náhradu trov konania nepriznal. Podotkol, že v prípade vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 4 O.s.p., ak žalobca uplatňuje žalobou dve samostatné pohľadávky, vedľajší účastník nemá inú možnosť, než vstúpiť do celého konania o oba nároky, že rozsah pôsobenia v tomto z vôle žalobcu spojenom konaní o oboch nárokoch však určí vedľajší účastník po oboznámení sa so žalobou, pričom nie je možné od neho spravodlivo žiadať, aby vystupoval na podporu žalovaného aj popri žalobcom uplatňovanom nároku na zaplatenie elektronických komunikačných služieb, ktorý je opodstatnený a pri ktorom nie su porušované práva spotrebiteľa. Uviedol, že pôsobí v tomto spojenom konaní o dvoch samostatných nárokoch len vo vzťahu k zmluvnej pokute, ktorá už bola súdmi judikovaná ako neprijateľná podmienka a že v tomto samostatnom konaní o nárok zo zmluvnej pokuty sú porušované spotrebiteľské práva, preto spotrebiteľa chráni v tomto rozsahu, pričom je v konaní odlišným subjektom, než je žalovaný, na strane ktorého vystupuje a že v tom, že ako vedľajší účastník vstupuje do konania, kde sú porušované práva spotrebiteľa je špecifickosť jeho pôsobenia a zároveň sa naplňuje aj ust. § 93 ods. 4 veta druhá O.s.p

Rozsudok, okrem výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods.1,3 O. s. p.), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmaný.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t.j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a rozsudok vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo je vecne správny, jeho odôvodnenie má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s ním stotožňuje, pretože dôvody napadnutého rozsudku sú správne, na čom nič nemenia ani skutočnosti uvedené v odvolaní.

V prejednávanej veci trovy vynaložené vedľajším účastníkom, pozostávajúce z trov právneho zast., nie sú v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania, preto ich nemožno považovať za účelne vynaložené. Je potrebné poukázať i na skutočnosť, že vedľajší účastník - vzhľadom na svoj cieľ - bol vytvorený na ochranu spotrebiteľa, že i podľa samotného § 9 bod 5. jeho Stanov sú jeho výdavkami výdavky na financovanie jeho účelu a výdavky na jeho správu, teda z uvedeného vyplýva, že samotný vedľajší účastník je spôsobilý a schopný chrániť záujmy spotrebiteľa. Vedľajší účastník má právo zvoliť si pri účasti v konaní zást., avšak takto vynaložené trovy nemožno považovať za účelné bránenie práva samotného účastníka v konaní. Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, tak fyzickej, ako aj právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana a hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v Čl. 47 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc, že súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania a v tejto súvislosti má vedľajší účastník rovnaké možnosti ako ktorýkoľvek iný účastník v konaní v súvislosti so svojim zast. v rámci zák. upravených možností, t. j. nie je vopred vylúčený z možnosti zvoliť si na svoje zast. advokáta, avšak tým, že sa mu neprizná náhrada trov konania - trov právneho zast., pretože sa nepovažujú za účelne vynaložené, lebo neboli v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania (nález II. ÚS 78/03 z 9.9.2004 Ústavného súdu Slovenskej republiky), nie je porušené jeho základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa Čl. 47 ods.2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky. V prejednávanej veci nemožno urobiť záver, že zást. vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu. Znenie § 137 O. s. p. (účinné od 1.1.2012) síce medzi trovy konania zahŕňa i náhradu výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, avšak ide o náhradu výdavkov právnickej osoby, nie o odmenu za zast., ak je zástupcom advokát tejto právnickej osoby. Napokon treba dodať, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do

všetkých konaní, v ktorých žalobca vystupuje, bez zreteľa na stav konkrétneho súdneho konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť jeho úkonov, nemožno považovať za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ svojej činnosti. S prihliadnutím na cieľ vedľajšieho účastníka, ktorým je ochrana a presadzovanie oprávnených záujmov spotrebiteľa, a na konkrétne okolnosti prípadu a to najmä skutočnosť, že vstúpil do konania ako profesná organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu, a splnomocnil na svoje zast. advokáta, hoci zo samotnej jeho podstaty vyplýva, že musí byť schopný pomáhať tomu účastníkovi konania, na strane ktorého vstupuje do konania, nemožno - ako už bolo uvedené - považovať jeho trovy za účelne vynaložené a tiež nemožno opomenúť skutočnosť známu odvolaciemu súdu z iných vecí, v ktorých je ten istý žalobca, ako v prejednáwanej veci, že aj iné subjekty s rovnakým predmetom činnosti (cieľom) ako vedľajší účastník, vstupujú do toho istého konania na strane žalovaného ako vedľajší účastník a na svoje zast. splnomocňujú advokáta, čo nutne vedie k úvahe, že primárnou pohnútkou pre vstup do konania nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa.

Podľa § 224 ods.1 O. s. p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods.1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods.1 prvá veta O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Vedľajší účastník nemal v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov a žalobcovi žiadne trovy nevznikli.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák. č. 757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších.

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.